

Vårt Nærmiljø

Bygdøy

Nr. 4 — 2024 Årgang 20
Bygdøy Menighetsblad

Julen 2024

Julaftensgudstjeneste i Bygdøy kirke kl 14 og 16

Julens lysbærende tre s. 4

Adventstid s. 5

Georgia—minner vin og sang s. 6 og 7

Den hellige Nino s. 8 og 9

Julefrimerker s. 10

Bygdøy skoles venner s. 12

Jula startet tidlig i år

Flere musikkstrømmetjenester - som Spotify og Tidal - rapporterer om en tydelig økning i antall som lytter til julemusikk allerede fra august og september. Og «Juleradioen» som er vært på lufta fra 24. september med julemusikk 24-7 melder om en nær doubling av interessen. Hva er det med julen som gjør at den etterspørres allerede på sensommeren?

Noen ser dette i sammenheng med handelsstandens tidlige kampanje for salg av julevarer og hyllene fylt med julepynt, nisser og kuler. Kanskje er julen en «unnskyldning» for fest og glede? Oktober-festen rekker ikke å tune ut før julebordene tar til.

Men i år virker julemusikken å ha hatt en særlig tidlig appell.

2024 har vært et krevende år på mange måter, med kriger ganske nært på oss, med trusler fra øst og konsekvenser av klimakrisen tilsynelatende over alt. Vi bærer på våre tap og sorger. Dyrtiden har satt mange spor.

Den kalles verdens vakreste og mest kjente historie, Lukas' sin fortelling om Jesu fødsel. Den lyder hver jul. Den leses i kirkene, synges i julesangene, tegnes og formes i barnehager og på skoler. Og selv om uttrykket ikke alltid er like tydelig, formidles historien også gjennom julekonserter, på radio og i fjernsyn, i pynt, gjennom ritualer og tenning av lys. Fortellingen er blandet med lokal kultur, og funnet sin plass i gamle tradisjoner. Men den er også blitt tilpasset og stadig

fornyet. Den kan høres i en sang om snø og bjelleklang. Den ligger bakenfor fortellingen om gode

handlinger og varme. Den kan skimtes i et granbar pyntet med en sølvkule og rød sløyfe. Disse er uttrykk som representerer noe vakkert, trygt og sant i møte med verdens til tider stressende, vanskelige og brutale virkelighet. I julekulturen vår finnes det både tydelige og duse spor av fortellingen om at Gud lar seg finne i det alminnelige livet, og at det finnes håp for oss alle.

Det første engelen sa var: «Frykt ikke!» Det er det første engelen sier til oss også i år: "Frykt ikke! Se, jeg forkynner dere en stor glede, en glede for hele folket".

Når kirkeklokkene ringer jula inn over hele verden, lyder det som et ekko av englesangen som fyller både himmel og jord: «Ære være Gud i det høyeste, og fred på jorden blant mennesker Gud har glede i!» (Lukasevangeliet 2,14)

Så da Spotify, Tidal og Julradioen meldte om stort julefokus - «off season» - så er det kanskje dette det handler om, noe vakkert og sant midt i verdens stressende, vanskelige og brutale virkelighet? At Gud er tilstede midt i det alminnelige?

Vi vet ikke hvordan 2025 blir. Men jula vil bestå og trassig forkynne sin historie om tro og håp.

Arne Slørdahl

Bilder: Copilot og Kristne Arbeidere

Nordnorsk julesalme

Sang av Trygve Hoff

Velsigna du dag over fjordan
Velsigna du lys over land
Velsigna de evige ordan
Om håp og ei utrakt hand
Verg dette lille du gav oss
Den dagen du fløtta oss hit
Så vi kjenne du aldri vil la oss forkomme
I armod og slit

Vi levde med hua i handa
Men hadde så sterk ei tru
Og ett har vi visserlig sanna
Vi e hardhauså vi som du
Nå har vi den hardaste ria
Vi slit med å karre oss frem
Mot lyset og adventstida
D'e langt sør til Betlehem

Gud fred over fjellet og åsen
La det gro der vi bygge og bor
Guds fred over dyran på båsen
Og ei frossen og karrig jord
Du ser oss i mørketids landet
Du signe med evige ord
Husan og fjellet og vannet
Og folket som leve her nord

Reine

Maleri av Otto Sinding

Hør Bilal Saab synge
på NRK

ADVENTSTID

DAG ERIK N ORDLIE

Advent – *adventus Domini* og betyr 'Herrens komme'. Dette er en eldgammel tradisjon vi har fra den katolske kirke og den skal ha oppstått en gang på 400 tallet. Til å begynne med var adventstiden også en faste tid og den startet ved første søndag i advent, noe som førte til at adventstiden var på 25 dager. Senere ble dette endret til at adventstiden startet 1. desember og vi fikk dermed 24 ventedager.

Tradisjonene med Julekalendere oppstod i Tyskland en gang på 1800 tallet og de første «julekalendere» var å tegne en kritt-strek på døren eller at man tente et lys.

Tidlig på 1900 tallet var det vanlig at barn fikk 24 små kaker den første desember og at man spiste en og en frem til jul. Den tyske boktrykkeren Gerhard Lang var oppvokst med en slik småkake tradisjon og i 1908 kom han på ideen om å trykke opp en Julekalender med julemotiv, men det var først på 1920 tallet at han laget den første kalender med luker om kunne åpnes.

I Sverige kom den første Julekalender i 1934, og det var egentlig ment at Elsa Beskow skulle lage den første tegningen julekalenderen, men hun var opptatt med andre gjøremål og takket nei til oppdraget. I stedet ble det kunstneren Aina Stenberg-MasOlle som fikk jobben, og hun fortsatte frem til 1964. Det var Sveriges Flickors Scoutforbund som var oppdragsgiver.

Først på slutten av 1940 tallet fikk vi den første norske julekalender med

luker og det var Norsk Speiderpikeforbund som stod for utgivelsen.

Senere har julekalenderne utviklet seg og nå er det mer og mer vanlig med en liten gave hver dag.

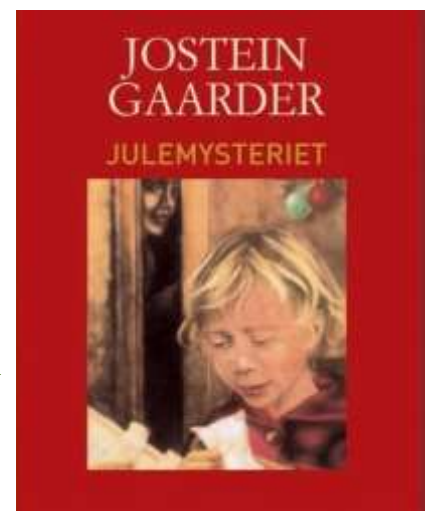

Norsk Julekalender fra Trøndelag Folkemuseum

Men også andre former for julekalendere kan man finnes.

Forfatteren Jostein Gaarde har skrevet en bok som heter «Julemysteriet» som er en julekalender i bokform der man leser et kapittel hver dag. Her kan vi følge en liten pike på vei gjennom Europa og Midt-Østen frem til Betlehem.

Hvert kapittel starter med at det åpnes en luke på julekalenderen og ut faller

en liten lapp, og så er eventyret i gang. På reisen inntreffer historiske hendelser og historiske personer dukker opp. På den måten

er boken også en fin lærebok i geografi og historie. Spennende er den også og hvert kapittel er passe langt så den er velegnet godt til høytlesing i adventstiden.

På markedet finnes det i dag et mangfold av adventskalendere, ikke minst på internett. Noe av disse er både fine og greie og bruke, men andre er mer eller mindre håpløse og veldig kommersielle. Det kristne budskapet som hele adventstiden og julen bygger på forsvinner i jakten på kalender innholdet.

Julens lysbærende tre

Fra *Julefortellinger* ved Dan Lindholm

Da det spurtes i verden at vår Frelser skulle bli født på jord, var det tre trær som la ut på vandring til Bethlehem. Først var det fikentreet, så oljetreet, og det tredje var et grantre. I tusen år eller mer vandret de, for de ville være fremme i god tid når den hellige stunden var inne. Underveis hendte det av og til at trærne holdt rast, og da viste de frem gavene de bar med seg. Fikentreet hadde favnen full av søte frukter, oljetreet bugnet under prektige oliven. – Men du? Hva har du å by verdens Frelser? Spurte de det tredje treet. Da tiet grantreet. For det visste jo at konglene ikke var noe å sette frem på menneskers bord. Fiken- og oljetreet hadde ikke alltid vært de beste venner. Men nå ble de vel forlikt, for det kunne de saktens være enige om, at de to var noe mer enn et nåletre.

Endelig stod de foran døren. Og nå skulle de frem for krybben og legge ned gavene sine. Fikentreet gikk først og la fruktene sine i fanget på Maria. Oliventreet bøyde den knortete stammen så Josef kunne presse olje av kjernene. Begge trær ble hjertelig takket og prisert.

Så skulle grantreet frem. Det følte seg så inderlig fattig der det stod med de tørre konglene sine. "Jeg har ingen spiselige frukter å gi," sa det, "men kan jeg være til noen nytte, da gir jeg hele meg selv." "Om du

ikke bærer frukt, så skal du fra nå av bære lys for Barnet," sa Maria. Og hun tok et vokslys og festet det på en av treet's grener.

Slik gikk det til at nettopp granen ble julens lysbærende tre.

GEORGIA - minner, vin og sang

Arnfinn Muruvik Vonen

I høst har Georgia vært mye i nyhetsbildet, iallfall sammenlignet med det som har vært vanlig tidligere. Landet ligger utsatt til med Russland som den store naboen i nord, og årets begivenheter bør nok sees i lys av en lang historie med kompliserte relasjoner til denne naboen og en enda lengre historie med relasjoner til andre naboer.

Med sine 69 000 km² er Georgia omtrent like stort som Innlandet og Buskerud fylker til sammen, mens folketallet på 3,9 millioner er litt mer enn i hele Østlandet, Trøndelag og Nord-Norge til sammen. Til tross for den beskjedne størrelsen oppviser landet en enorm naturvariasjon, fra palmene i badebyene ved Svartehavet til snøkleddede fjelltopper i Store Kaukasus på over 5000 meter over havet, fra nedbørrik frodighet i vest til ørkenaktige stepper i øst.

Hovedstaden Tbilisi er en pulse-rende millionby vakkert

beliggende på begge sider av elven Mtkvari, knapt 600 meter over havet.

Historisk og kulturelt er det mye å la seg fascinere av i Georgia, og det er da også en økende turisttrafikk til landet. Det er et spennende paradoks at landet har en beliggenhet som har gjort det utsatt for invasjoner og dominanser fra alle kanter opp gjennom historien, men samtidig har bevart sin særegenhet, både språklig og kulturelt.

De første statsdannelsene på det vi i dag kjenner som georgisk jord, var *Kolkhis* i vest og *Iberia* i

øst, lenge før Kristi fødsel. Kolkhis er kanskje best kjent som landet dit den greske helten *Jason* ifølge mytologien dro for å hente det gylne skinn og etter mye dramatik fikk med seg både skinnen og den vakre *Medea* hjem.

Iberia, som blant annet omfattet Tbilisi, var området der den hellige *Nino* etter tradisjonen innførte kristendommen på 300-tallet (se egen artikkel i dette bladet). Kristningen spredte seg raskt til Kolkhis, men de to landområdene forble enda i mange hundre år politisk adskilt: Kolkhis kom under romersk innflytelse, Iberia mer under persisk. Fra 600-tallet og utover ble hele området kontrollert av arabiske og tyrkiske så vel som bysantinske krefter, men beholdt sine kulturelle særtrekk, inkludert religionen. Den georgiske kirke har siden 400-tallet vært en selvstendig del av Den ortodokse kirke og har den dag i dag tilslutning fra de fleste georgiere.

Først i 1121 kunne kong *David byggmesteren* erklære Georgia som ett uavhengig kongedømme. (I Georgia har jeg fått høre at før det avgjørende slaget mot tyrkerne fikk soldatene hans drikke georgisk vin, og at det var denne magiske drikken som brakte dem seieren. Om dette stemmer, skal jeg ikke mene noe om.) De neste hundre årene ble Georgias gullalder, under blant annet den berømte *dronning Tamara*, som Knut Hamsun har skrevet et skuespill om. På denne tiden ble det bygget mange vakre kirker og klostre, og *Sjota Rustaveli* skrev landets nasjonalepos *Ridderen i panterkinnet*. Men fra 1200-tallet fulgte nye perioder med invasjoner - først av mongoler, deretter av både tyrkere og persere.

Fra slutten av 1700-tallet nådde russisk ekspansjon fram til Kaukasus, med det resultat at Georgia ble annektert av Russland i 1801. En kort tid etter den russiske revolusjonen i 1917 var Georgia selvstendig i en kort periode, men det ble snart inn-

lemmet i Sovjetunionen. De kjente sovjetiske lederne Josef Stalin og Lavrentij Berija var for øvrig begge georgiere.

I forbindelse med Sovjetunionens kollaps i 1991 ble Georgia igjen et selvstendig land. Skolene erstattet etter hvert russisk med engelsk som obligatorisk fremmedspråk. De 33 årene har ellers vært preget av modernisering og økende levestandard, men også av kompliserte politiske relasjoner både innad og utad, inkludert flere kriger. Per i dag er regionene Sør-Ossetia og Abkhazia de facto utenfor georgisk kontroll og beskyttet av Russland.

Georgisk er det største språket i den sørkaukasiske eller *kartvelske* språkfamilien (på georgisk heter Georgia *Sakartvelo*), som er helt ubeslektet med alle andre språk. Georgisk blir skrevet med et eget, vakkert alfabet, som er dokumentert helt tilbake fra 400-tallet. Her er et eksempel - første avsnitt i den georgiske Wikipedia-artikkelen om Oslo:

ოსლო ([ნორვ.](#) Oslo) —

[ნორვეგიის](#) დედაქალაქი და ქვეყნის ყველაზე მსხვილი ქალაქი. მისი უწინდელი სახელია კრისტიანია (1624–1877 წლებში იწერებოდა როგორც Christiania, 1877–1924 წლებში — Kristiania).

Arkeologiske funn tyder på vinproduksjon i Georgia allerede 6000 år før Kristus, og det er dermed verdens eldste vinland. Det dyrkes vin over hele landet, men det best kjente området er regionen *Kakheti* lengst øst i landet, omkranset av Aserbajdsjan i sør og øst og Russland med sine delrepublikker Dagestan og Tsjetsjenia i nord. I Kakheti kan man besøke mange store og små vingårder og vinhus, som produserer alt fra de enkleste bordviner til utsøkte viner som blir stadig mer ettertraktet på middagsbord rundt om i verden. Selv om druesorter fra Vest-Europa har blitt innført med hell, er mye av vinen fortsatt basert på de flere hundre egne, historiske druesortene. De best kjente er rødvinsdruen *saperavi* og hvitvinsdruen *rkatsiteli*.

Overlevd har også den urgamle produksjonsmetoden der druesaften sammen med både skall, stilker og drues-teiner blir lagt til et halvt års gjæring i store leirkrukker under bakken, såkalte *kvevri*. Resultatet er kraftig rødvinn og hvitvin som er så mørk at den kalles *oransjevin*. Skallet, stilkene og steinene fra druene blir etterpå ofte brukt som utgangspunkt for destillering av et kraftig brennevin som kalles *tsjatsja* og tilsvarer det italienerne kaller grappa.

Om vinen er god, er ikke maten dårligere. Det georgiske kjøkkenet er rikt på spennende smaker, med typiske ingredienser som valnøtter, auberginer, paprika, salte oster, bønner og urter, i tillegg til kjøtt og fisk. Blant de tradisjonelle rettene man gjerne lengter tilbake til, er det varme ostebrødet *khatsjapuri*, de fylte pastaputene *khinkali* og "nøttepølsene" *tsjurtsjkhela*, som lages ved at en snor med nøtter og lignende dypes i konsentrert druesaft på lignende måte som man støper stearinlys.

Georgierne setter stor pris på en fest, en *supra*. Da er det ikke uvanlig at gjestene stemmer opp med vakker flerstemt sang. Musikkforskere sier at flerstemt sang var etablert i Georgia allerede før kristendommen kom til landet på 300-tallet, det vil si over et halvt årtusen før kirkemusikken i Vest-Europa så vidt begynte med det. Den georgiske flerstemte sangtradisjonen var blant de første elementene på UNESCOs liste over verdens immaterielle kulturarv da den ble satt opp i 2001.

I disse dager er det uro og usikkerhet i gatene i Tbilisi og andre byer i Georgia. Jeg, og mange med meg, går inn i juletiden med et håp om at Georgia skal finne en god vei videre.

Den hellige Nino av Georgia

Cathrine Nordlie

Noen av oss i redaksjonen har vært på reise. Vi har besøkt Georgia. Det lille landet i Kaukasus mellom Svartehavet og det Kaspiske hav. Det lille kristne landet som har overlevd med sin kristne arv og språk og kultur til tross for mektige naboer som oppigjennom tidene har okkupert landet.

På den katolske kirkes hjemmesider kan vi lese om en helgen som har hatt avgjørende betydning for kristningen av landet. Den hellige Nino - St. Nino.

Det fortelles om St. Nino at hun ble født på 200-tallet i Kappadokia i Tyrkia. Av grunner historien ikke forteller, kom hun til Georgia – Iberia i Kaukasus som det het den gang – som slave.

På denne tiden var Romeriket utbredt rundt hele Middelhavet, Tyrkia, Midtøsten og helt opp til Britannia. Konstantin den store (272-337)

Kirkemøtet i Nikea

Kirkemøtet i Nikea i 325 var det første økumeniske kirkemøtet, og ble holdt i byen Nikea ikke veldig langt fra Istanbul (den gang Bysants/ Konstantinopel). Møtet samlet biskoper fra hele den kristne kirke for å oppnå enighet om viktige teologiske spørsmål. Hovedspørsmålet dreide seg om forholdet mellom Jesus og Gud Faderen. Jesu gudommelige natur og hans vesen i forhold til Gud. Den nikenske trosbekjennelsen ble etablert. Samt feiringen av påsken og andre praktiske spørsmål som fortsatt er retningsgivende for kirken i dag

Georgia var fortsatt et hedensk land, men slavinnen Nino var kristen. Hun levde et liv preget av renhet, ydmykhet og kjærlighet. Og hun ba sine bønner til Gud med stor inderlighet. Hennes måte å leve på vakte nysgjerrighet hos alle som kom i kontakt med henne. De beundret henne, og spurte henne om hennes tro, og da fortalte Nino dem om Kristus.

Det var skikk blant de gamle georgierne at når et barn ble sykt, bar moren det fra hus til hus for å høre om noen hadde et legemiddel mot sykdommen. En fortvilet mor kom en gang til Nino med sitt døende barn. Nino la barnet på sin kappe og ba inntrengende for dets liv, og moren fikk det friskt tilbake. Nino forklarte dem at det var Gud som hadde helbredet barnet. Men folket begynte å betrakte Nino som undergjører, og ryktene om dette miraklet nådde omsider også dronning Nanas ører. Og da dronningen selv ble dødssyk, sendte hun bud etter slavekvinnen.

Nino helbredet også henne ved sin bønn, og forkynte at det var Kristus som hadde gitt henne helsen tilbake. Kongen, som het Mirian, fikk straks den innskytelse å gi Nino friheten og sende rike gaver til henne som takk for hustruens helbredelse. Men Nino sa til kongen: «Den eneste virkelige belønningen for meg ville være om du og hele folket kom til tro på Jesus, som helbredet dronningen».

Kongen tenkte tilsynelatende ikke noe mer over dette, til tross for hustruens stadige påminnelser, før han selv en gang gikk seg vill under en jakt og fant veien tilbake først etter å ha påkalt Kristus. Han spurte Nino hva han skulle gjøre for å bli kristen. Hun sa at han først måtte bygge en kirke. Så forkynte kong Mirian den kristne tro for sitt folk, og han sendt bud til keiser Konstantin den Store og ba om at en biskop og flere prester skulle komme til landet.

Da biskopen ankom, fant han at ikke bare kongehuset, men hele folket virkelig lengtet etter dåpen. Folket ble døpt, og Georgia ble et kristent land. Dette skal ha skjedd i år 322, bare få år etter at keiser Konstantin hadde gjort kristendommen til statsreligion i hele det romerske riket.

Etter at dette var oppnådd, skal Nino ha trukket seg tilbake til foten av et fjell i Bodbe i Kakheti, hvor hun døde rundt år 330 og ble gravlagt. Over graven ble det bygd en kirke.

Bodbe kloster ved Sighnagi Kakheti.

St. Nino ble satt inn i *Martyrologium Romanum* da det ble revidert på slutten av 1500-tallet. St. Ninos dag feires to ganger i året i den georgiske ortodokse kirke, 1. juni som er den dagen hun kom til Georgia, og 27. januar dagen da hun døde.

Martyrologium Romanum er [den katolske kirkes](#) offisielle kalender over kirkens martyrer og andre helgener med deres merkedager. Den gir en omfattende men ikke uttømmende liste over alle [helgener](#) anerkjent av den ka-

Det georgiske korset. Også kalt vinrankekorset, er hovedsymbolet på den georgisk ortodokse kirke.

JULEFRIMERKER 2024

Skolebarn fra Drøbak laget årets julefrimerker ved hjelp av kunstig intelligens. (KI).

Årets julefrimerker fra Posten Norge laget av skolebarn i Drøbak, byen som også er kjent som «Julebyen». Hvorfor Drøbak er blitt juleby i Norge er noe uklart. Men trolig henger det sammen med at en «smart» butikkinnehaver påtok seg å være den som svarte på brev til Julenissen fra barn verden over. Det er nemlig slik at hvert år så kom det brev fra barn over hele verden med lange lister med julegave ønsker. Brevene, som var adressert til *Julenissen på Nordpolen* ble i stor grad besvart av Posten Norge, men etter hvert ble dette en kjempe oppgave som derfor ble overlatt til andre. Julehuset i Drøbak ble plukket ut som en av Julenissens hjemmeadresse i Norge, men andre steder som Savalen på Tynset og Hareide finnes det postkasser som tar imot og svarer på brev til Julenissen. Dette i sterk konkurranse med den finske byen *Rovanjemi* som også påstår at det er stedet der Julenissen bor. Til Nissehuset i Drøbak kommer det nærmere 500.000 brev hvert år.

Norske illustratører synes ikke ideen med å bruke AI til å fremstille årets julemerker er noen god idè og et åpent brev er sendt til Posten.

Illustratørene peker på flere problemer med å bruke AI-bilder, særlig av en delstatlig institusjon.

Ønsker dere å ødelegge for kreative yrker i

Norge, eller ønsker dere å stille dere bak oss, og støtte oss i den vanskeligste situasjonen vår yrkesgruppe noensinne har stått overfor.

Jeg har forståelse for illustratørenes synspunkter. Vi har ingen planer om å kutte ut dyktige kunstnere og designere til å lage våre frimerker. Dette var et engangsstunt, som vi syntes var riktig og morsomt å gjøre, sier frimerkedirektør Halvor Fasting til NTB.

Han sier «det ligger i Postens DNA» å utforske ny teknologi. Da man fikk ideen til å prøve noe nytt til 2024-julefrimerkene, ble Drøbak valgt fordi det er «julebyen». Fasting forteller at man møtte skoleklassene sammen med Postens avdeling for fremtidsteknologi for en workshop.

Byråd Marit Vea lytter til Bygdøys beboere

Tekst og bilder: Hans Magnus Borge

Byråd Marit Vea kom Bygdøfolk i møte – bokstavelig talt. For på Bygdøy er man ikke bare opptatt av om når sykkelveien kommer, men like mye hvordan den blir.

Etter Bymiljøetatens presentasjon av prosjektet for en god måned siden var det mange som trodde at man skulle bygge den sykkelveien som var prosjektert i 2016 av det rød-grønne byrådet. (se rammen).

Som kjent var det en voldsom sykkel-«motorvei». So umiddelbart fikk sterke protester mot seg. Etter kort tid la «sykkelbyrådet» saken i skuffen. Og der har den ligget. Inntil det nye byrådet tok opp saken etter valget.

Etter en lokal høringsrunde både digitalt og fysisk var mange på Bygdøy engstelige for at det skulle bli en ny «motorvei. For det ble presisert at utbyggingen skulle skje innenfor den opprinnelige reguleringsplanen. Og der var jo nettopp «motorveien» med.

Det hele endte med at byråd for miljø og samferdsel Marit Vea(V) kom til Bygdøy for selv å høre våre argumenter.

-Vi må se hva som er mulig innenfor gjeldene regulering, var hun tydelig på. Men hun var også åpen for at det men måtte søke dispensasjon på en del steder.

Byråden var veldig tydelig på at de skulle lytte til Bygdøboeres meninger. Men det var tydelig at utgangs-

punktet er reguleringsplanen.

Hun var veldig klar over at det er vanskelig på Bygdøy hvor veiene er smale og det er mange konflikter mellom biler, busser, sykler og gående. Hun sykler selv mye her ute siden hun har familie her.

Marit Vea er selv ivrig syklist og kom korrekt nok på sykkel til møtet. Som hunkarakteriserte som «variant stridsvogn».

Bli medlem av Bygdø Vel

Selskapets formål er å virke til beste for Bygdøy og til fremme av medlemmenes interesser på Bygdøy.

Av saker velet har arbeidet med de siste par årene er:

Medlemsavgift for 2013 (da kommer navnet med i medlemslisten i årsrapporten neste gang)

Konto 6038.30.36839.

- ◆ For hovedmedlem: 250
- ◆ Hustandsmedlem: 100
- ◆ Pensjonister: 100 (også når pensjonisten er hovedmedlem).

Bygdøy Skoles Venner

Bakgrunn og Formål

Venneforening ble stiftet i 2016. Formål er å bidra til **berikelse av hverdagen for elevene ved Bygdøy skole**, blant annet ved å skaffe midler til spesielle tiltak, aktiviteter og investeringer som er til beste for skolen og elevene. Bakgrunnen for dette er at skolen lenge har hatt dårlig økonomi, og derfor kontinuerlig har et behov for utstyr til bruk i undervisningen samt på aktivitetsskolen.

Venneforeningen bruker mye tid på å skrive søknader til legater og stiftelser, samt kontakt med potensielle givere, og det er herifra vi henter midler til å drive foreningen.

Styret

I styret sitter Kirsti Høiseth, Marianne Austgulen, Nina Ryttnar Ruus, Jeanette Ausen og FAU-leder, Thea Helmen. Skolens representant er Famke van Veen.

Bidrag

Hva som kjøpes inn baserer seg på ønskelister fra lærere og BAKS.

Tidligere år har foreningen finansiert bla oppgradering av skolebibliotek, opprettelse av skolehagen og utstyr til bruk i gym og utelek på BAKS.

Vi har også startet å jobbe aktivt mot Oslobygg for å få på plass et nytt leke/klatreapparat i store skolegård, og vi har fått midler til å videreutvikle skolehagen, så her er vi i prosess med innkjøp og planting i løpet av våren.

I 2022 bidro foreningen med blant annet hundrevis av bøker, sparkesykler, nye fotballnett, høyttalere til klasserommene, fargeblyanter, baller og annet sportsutstyr.

Dette ønsker vi oss!

BØKER: brukte bøker til biblioteket, særskilt barne- og ungdomslitteratur fra 2020-2023, er dette noe du kunne ha gitt bort?

UTELEKER: brukte lekespader, rumpeakebrett, bøtter etc.

INNEAKTIVITETER: Perler, fargeblyanter, spill, rester av garn, filt etc.

Spørsmål

Send en mail bygdoyskolesvenner@gmail.com eller ring Kirsti Høiseth 916 34 422 eller Nina Ryttnar Ruus 980 18 001

Hvordan kan du bidra?

Du kan også støtte vårt arbeid ved å vippse beløp til # 46056 eller benytte konto 1503.80.373339.

Fredriksborg barnehage fyller 15 år

Tekst og bilder: Camilla Blom

Den 11. januar 2025 fyller Fredriksborg familiebarnehage 15 år! Det er plass til 8 barn i småbarnsavdelingen. Å være en liten gruppe gir trygghet, og er en myk start på barnehageårene. Vi har gress og åpent blikk mot fjorden der barna leker ute. Inne har vi et deilig og romslig lekerom. Hver dag serveres det et varmt måltid kl.10.30, og kl. 14 spiser barna matpakke.

Fredriksborg var i sin tid (1947) en gave til Bygdøy menighet fra fru skipsreder Ellen Kloster. Da hun døde i 1952 ble huset tatt i bruk som menighetshus, og det har tjent Bygdøys beboere vei i alle år.

Barnehage på Fredriksborg har lange tradisjoner. I 1975 ble den første startet av driftige foreldre – flest mødre som skulle ut i arbeid. De fikk benytte kjelleren, og fikk tilpasset lokalene. Og barnehagetradisjonen fortsetter med mange glade barn og foreldre.

Fredriksborg Barnehage

- 0-3 år
- Antall barn: 8
- Åpningstid 8 – 16.30
- Telefon [98 68 25 02](tel:98682502)
- fredriksborg.fambhg@gmail.com
- Fredriksborgveien 18 0286 OSLO

Arne Ø. Slørdahl
Sogneprest Bygdøy
as466@kirken.no

Margunn Sandal
Sogneprest Frogner
ms952@kirken.no

Anneline Emanuelsen
Leder for trosopplæring
ae948@kirken.no

Benedicte Wolowiec
Konfirmantmedarbeider
bw736@kirken.no

Heidi Park-Sandbæk
Leder i Menighetsrådet
heidpark@gmail.com

Gjertrud Laukvik
Menighetskonsulent Bygdøy
g1987@kirken.no

Jens Jørgen Lie
Daglig leder Bygdøy og Frogner
jl936@kirken.no

Stian Keyn Elysian
Kapelan Bygdøy og Frogner
sk543@kirken.no

Har du spørsmål til kirken og menigheten, kan du kontakte Bygdøy Frogner menighetskontor.

Besøksadresse: Bygdøy allé 36.
Postadresse: Postboks 3072 Eli-
senberg, 0207 Oslo.
Epost:
post.frogner@oslo.kirken.no
[Www.kirken.no/bygdoy](http://www.kirken.no/bygdoy)
Telefon: 23 62 90 60

Åpningstider

Mandag: stengt
Tirsdag: 10-14
Onsdag: 10-14
Torsdag: 10-14
Fredag: stengt

Tradisjonsrike Villa Fredriks-
borg egner seg ypperlig til jubi-
leer, bryllup, konfirmasjon,
minnesamvær eller andre an-
ledninger. Bordsetning inntil 50
personer. Uformelle sammen-
komster inntil 80 personer. Ta
kontakt for visning og pris.

www.fredriksborg.net

Telefon: 91 35 74 78
E-post: fborg@online.no

Vårt Nærmiljø utkommer 4 ganger i året

- Før påske
- Før sommer
- Høsten
- Før jul

Annonsepriser

- 1/1 side 1800
- 1/2 side 900
- 1/4 side 700

Annonsematerialet må være ferdig utformet

Hva skjer i Bygdøy menighet:

Hver onsdag er det onsdagsklubb på Fred-
riksborg for barn 4—7 år

1 tirsdag formiddag i måneden har sogne-
presten samtale på Bygdøy seniorsenter

Gudstjenester i Bygdøy menighet vinteren 2025

Tirsdag 24.12.2024 - Julaften

Bygdøy kirke kl 14:00 Julaftengudstjeneste, prest: Arne Øyvind Slørdahl, organist: Earling Nikolaisen, fiolin og cello ved Ragnhild Lien og Jan-Øyvind Grung Sture

Bygdøy kirke kl 16:00 Julaftengudstjeneste, prest: Arne Øyvind Slørdahl, organist: Earling Nikolaisen

Onsdag 25.12.2024 - Juledag

Bygdøy kirke kl 11:00 Høytidsgudstjeneste, prest: Arne Øyvind Slørdahl, organist: Earling Nikolaisen

Torsdag 26.12.2024 - 2. juledag

Felles gudstjeneste i Frogner kirke (nb!) kl 11:00 Høymesse, prest: Margunn Sandal, organist: Svein Amund Skara

Søndag 29.12.2024 – Romjulssøndag

Bygdøy kirke kl 11:00 Høymesse, prest Arne: Øyvind Slørdahl O: Svein Amund Skara

Søndag 05.01.2025

Bygdøy kirke kl 11:00 Høymesse, prest: Stian Keyn Elysian, organist: Knut Stavseth

Søndag 12.01.2025

Bygdøy kirke kl 11:00 Høymesse, prest: Arne Øyvind Slørdahl, organist: Earling Nikolaisen

Søndag 19.01.2025

Bygdøy kirke kl 11:00 Høymesse, prest: Stian Keyn Elysian, organist: Earling Nikolaisen

Søndag 26.01.2025

Bygdøy kirke kl. 13:00 (nb!) Gudstjeneste med presentasjon av konfirmantene, prest: Stian Keyn Elysian, organist: Earling Nikolaisen

Søndag 02.02.2025

Bygdøy kirke kl 11:00 Høymesse, prest: Arne Øyvind Slørdahl, prest: Knut Stavseth

Søndag 09.02.2025

Bygdøy kirke kl 11:00 Høymesse, prest: Stian Keyn Elysian, organist: Earling Nikolaisen

Søndag 16.02.2025

Bygdøy kirke kl. 11:00 Høymesse, prest: Margunn Sandal, organist: Earling Nikolaisen

Søndag 23.02.2025

Bygdøy kirke kl 13:00 (nb!) Høymesse, prest: Stian Keyn Elysian, organist: Earling Nikolaisen

Søndag 02.03.2025

Bygdøy kirke kl 11:00 Høymesse, prest: Arne Øyvind Slørdahl, organist: Vikar

Søndag 09.03.2025

Bygdøy kirke kl 11:00 Høymesse, prest: Vikar, organist: Earling Nikolaisen

Søndag 16.03.2025

Bygdøy kirke kl 11:00 Høymesse, prest: Vikar, organist: Earling Nikolaisen

Søndag 23.03.2025

Bygdøy kirke kl 11:00 Høymesse, prest: Vikar, organist: Earling Nikolaisen

Søndag 30.03.2025

Bygdøy kirke kl 13:00 (nb!) Høymesse, prest: Arne Øyvind Slørdahl, organist: Vikar

Søndag 06.04.2025

Bygdøy kirke kl 11:00 Familiegudstjeneste, prest: Arne Øyvind Slørdahl, påskeegg-jakt i Kongeskoogen

Palmesøndag 13.04.2025

Bygdøy kirke kl 13:00 (nb!) Høymesse, prest: Vikar, organist: Earling Nikolaisen

Vårt Nærmiljø Bygdøy - Utgis av Bygdøy menighet i Oslo.

Redaksjonen - Cathrine E. Nordlie — cathrine.nordlie@gmail.com — 957 45 766

Hans M. Borge, Liv Anniken Berg, Arne Slørdahl

Hjemmeside — <https://kirken.no/bygdoy>

Adresse - Vårt nærmiljø Bygdøy, Fredriksborgveien 18,

0286 Oslo.

Postadresse - Postboks 3072 Elisenberg, 0207 Oslo

Annonser: Ta kontakt med redaksjonen — Hans Magnus Borge 901 50 554

Trykkes i Norge—hos HD Media på Rud i Bærum

Gi din gave til barne og ungdomsarbeidet.

Bygdøy har et stort antall konfirmanter. Over halvparten av årskullet velger å la seg konfirmere i Bygdøy kirke.

Gaven denne gangen går til menighetens barne og ungdomsarbeide. Slik som onsdagsklubben..

Du kan sende din gave til menighetens konto 1506.24.20240.

Hvis du vil ha begrenset skattefradrag må du oppgi Navn og personnr . I feltet «Melding til mottaker». Personopplysninger blir selvsagt behandlet konfidensielt i henhold til regelverket—inklusive GDPR selvsagt!

Heidi Park
Leder Menighetsrådet

Arne Slørdahl
Sogneprest

Vi har ikke lagt inn bankgiro i bladet. Den laget noen problemer i trykkingen. Trenger du en bankgiro så ring Hans Magnus Borge 901 50 554 så får du en.

Julefest på Fredriksborg

6. januar kl 18 blir det julefest igjen på Fredriksborg med gode julekaker, kaffe og saft, dramatisering av julehistorien, juleregang og, hvis vi har vært snille, så kommer kanskje julenissen.

Vil du bli konfirmant?

I januar starter det opp et nytt konfirmantkull i Bygdøy menighet.

Det er tradisjon å være konfirmant i året man fyller 15 år. Konfirmasjonsdagen er en skikkelig festdag som bare er din. I Bygdøy kirke blir det i 2025 konfirmasjonsdager både lørdag 13. og søndag 14. september.

Konfirmasjonstiden starter 8 måneder før konfirmasjonsdagen, i januar. I den får du oppleve mye nytt, gøy og spennende sammen med andre konfirmanter, og dere får i fellesskap utforske viktige spørsmål.

Hvis du ennå lurer på om du vil bli konfirmant, så kan du ringe presten, lese mer på kirken.no eller bare prøve det ut. Påmelding skjer via <https://minkirkeside.no/oslo>.

Velkommen som konfirmant i Bygdøy menighet!

Th. Kittelsen, Soria Moria

